

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Pauperum potestas regia, etiam in hac vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Matth 5. 3.

mortem, ad tormenta, ita pauperes, spiritu ad gaudia tendunt, quoniam ipsorum est regnum caelorum. Non est ipsorum quidem terra, sed maius quid, nempe ipsum regnum caelorum; vt de D. Martino Turonensi Episcopo canit Ecclesia: *Martinus hic pauper, calum diues ingreditur, nam ex promisso Christi, ipsius est regnum caelorum.* Ex quo Christi oraculo duo intelliguntur: primum est eiusmodi pauperes non in altera duntaxat vita, sed etiam in hac diuitibus esse beatiore. Alterum, eos non sibi duntaxat, sed etiam alijs esse vtiliores. Quod inde potest doceri; quia tamen Seruator noster etiam mitibus, & misericordibus, & mundis corde, &c. regnum caelorum promittat, non promittit tamen, sub nomine *regni caelorum*, sicut paupertati voluntariae, & patientiae in tribulationibus est promissum. Mitibus enim sub nomine *terrae*, misericordibus sub nomine *miseri cordia*, mundis corde sub nomine *visionis Dei*, lugentibus sub nomine *consolationis* &c: beatitudinem aeternam consignat. Pauperes vero beati dicuntur, quoniam ipsorum est regnum caelorum, eminent enim inter ceteros, quasi quidam reges. Qua de causa non ait: *quoniam ipsi sunt de regno caelorum*, sed, *ipsorum est regnum caelorum*. Quod ergo discrimen est inter reges & subditos, id quodammodo est inter pauperes ac diuites beatos: Regis regnum, subditi de regno esse dicuntur. Cum ergo ait Dominus, *ipsorum est regnum*, ita eos extollit, vt pro regibus velit haberi. Quod si hoc verum est in ijs pauperibus, qui non sponte, sed patienter tantum sunt pauperes, quanto magis conueniet illis, qui libera voluntate diuitias abijciunt, & calcant, paupertatemque vltro profitentur?

II.

Iam vero illud consideratione dignum est, quod diuina sapientia, quae ceteris de futuro mercedem promittit, dicens: *possidebunt terram; consolabuntur; saturabuntur; misericordiam consequentur; Deum videbunt; filij Dei vocabuntur: solis autem pauperibus, ac persecutionem patientibus ait: quoniam ipsorum est regnum caelorum; quia, vt D. Bernardus ait: Regnum caelorum pauperibus non tam promittitur, quam datur.* Hinc non dicit, *ipsorum erit*, sed, *est regnum caelorum*. Etsi enim vera aeternaque beatitudo, non in hac, sed in altera primum illis vita, haud secus ac ceteris sanctis, conferenda sit,

Exod. 33. 20. iuxta illud: *Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo,*

et

no, & vinct; attamen honoris & cœtitudinis causâ iam illorum esse dicitur. Enimuerò iam est, quoad quamdâ iurisdictionem, ac potestatem id alijs quoq; aperiendi. Atque hoc est alterû, quod paulò priùs diximus pauperes, alijs esse longè plus vtiles, quàm diuites. Diuites possunt alijs pecuniam, possunt vestem, possunt cibum, possunt domum dare, cælum dare non possunt. Atqui pauperes possunt. Non possent autem regnum cælorum alijs dare, si id illorum non esset. Regis esse regnum, propulum regni esse dicimus. Christus autem ait, pauperes non tantùm ad regnum cæleste pertinere, sed etiam regnum cæleste esse ipsorum. Etenim, ad eò est illorum, vt habeant potestatem illud etiam alijs dandi, seu alios in illud recipiendi. Quomodo, inquires, possunt pauperes regnum cælorum alijs dare? Diuina id veritas docet his verbis: *Fa-* Luc. 16. 9.
sate vobis amicos de mammona iniquitatis, vt cum defeceritis, recipiant
vos in aeterna tabernacula. Ita enim planè est, ad hanc pauperes
 voluntarij gloriam euehuntur, vt veluti cælestes quidam reges, re-
 gnum cælorum, quod illorum est, etiam alijs distribuunt. Quam-
 quam enim hæc Dei sit iurisdicção propriè, tamen pauperes sic vo-
 luit Deus honorare, vt eorum causâ faciliè eos ad regnum cælorû
 admittat, qui illis stipem dant, atque idcirco, quia *misericordes sunt,*
misericordiam consequuntur. Non dixit autem Christus, *vt postquam*
pauperes mortui fuerint, recipiant vos ibi, sed, *vt cum vos defeceritis,*
seu mortui fueritis, ipsi recipiant vos, adhuc in hac vita manentes.
 Quod proprium est regum, qui etsi extra regnum suum versen-
 tur, tamen alios in regnum intromittere possunt. Ad eundem e-
 nim modum pauperes, adhuc extra cælum existentes, alios ad cælum
 queunt promouere, non impetrando tantùm, sed etiam vis-
 cera eorum mouendo, vt fiant misericordes, atque idcirco & ipsi
 misericordiam consequantur. *Hæc est illa perfecta iustitia,* inquit
 Lactantius, *quæ custodit humanam, de qua Philosophi loquuntur, societ-* Lactant. l. 6.
tatem. Hic diuitiarum maximus ac verissimus fructus est non uti opi- cap. 12 de
bis ad propriam vnius voluptatem, sed ad multorum salutem; non ad vero cult.
presentem suum fructum, sed ad iustitiam, quæ sola non interit.
 Orationes sanè pauperum dignas esse, quæ impetrent, quod III.
 orant, ostendit D. Petrus in Thabitha, quæ erat plena bonis operi- AG. 9. 36
 bus, & Eleemosynis, quas faciebat, pro qua Petrum circumsteterunt